

ГАЛИНА ГРИГОРЧАК

Галина Василівна Григорчак - Заслужена артистка України. Навчалася в музичному училищі ім.Д.Є.Задора з 1998 року по 2002 рік по класу сольний спів у солістки Харківського Національного театру опери та балету, Безюлевої Світлани Іванівни. Саме вона їй привила любов до оперного співу, вчила не тільки вокалу, але й часто розповідала про всю «кухню» закулісного життя театру. Говорила такі істини у яких переконалася сама, серед яких була і така порада: «У театрі рот потрібно відкривати тільки під час співу». Суворо наказувала притримуватись вокального режиму, зокрема, не ходити без шапки, висипатися і добре їсти... С.І. Безюлева любила із Галиною займатися, бо так само як і вона, мала колоратурне сопрано. Казала: «Будеш добре вчитися – повезу тебе в Київ на прослуховування до Євгенії Семенівни Мірошниченко». Тоді, ще в училищі, після перегляду документального фільму «Образи» за участю Євгенії Семенівни, вона здалася Галині недосяжною зіркою, богинею з дивовижним голосом і дуже старанно готувалась до цієї зустрічі.

Але вона не одразу поступила до консерваторії, а лише через рік після училища. Аби не втратити цей час, почала навчатися на заочному відділенні юридичного коледжу при Національному університеті ім. Тараса Шевченка, який закінчила у 2006 році. У 2003-2008 рр. стаціонарно навчається у Київській Національній музичній академії України ім. П.І. Чайковського в професора сольного співу Мірошниченко Євгенії Семенівни, в якій так мріяла вчитися. Її вокальні вимоги мали багато спільного з вимогами в Ужгородському музичному училищі. Тому їй не довелося щось значно ламати, а тільки далі розвиватися, вдосконалювати набуте, що старанно виконувала. Їй поталанило бути серед студентів її останнього випуску.

У 2007 році прийшла на прослуховування до Київської Національної оперети України, яка знаходиться в приміщенні колишнього Троїцького народного дому,

де розміщувався у свій час зігрітий натхненням і талантом театр одного із корифеїв української сцени Миколи Садовського, хоча й не сподівалася, що її відразу візьмуть на роботу. Пощастило! У 2008-2011 роках продовжувала й далі навчатися як аспірантка рідної академії з «Асистентури- стажування».

У театрі оперети задіяна у багатьох виставах, де нею виконуються більше 10 ролей. Артистка театру відзначається не тільки приємним тембром голосу, але й від природи має акторський хист, їй легко вдаються танцювальні постановки. Виконує головні ролі у таких виставах: Ернестіна у «Званій вечері з італійцями» Ж. Оффенбаха, Лісхен із «Кавової кантати» Й.-С. Баха, Віолетта з «Фіалки Монмартру» І. Кальмана, Адель з «Летючої миші» та Арсена із «Циганського барона» Й. Штрауса, Парася із «Сорочинського ярмарку» О. Рябова та інші. Вона одна з небагатьох солістів театру, яка неодноразово брала участь у закордонних поїздках захищаючи честь театру, а саме в таких країнах, як: Румунія, Литва, Росія, Канада.

Оперні партії виконує і на сцені оперної студії при Національній музичній академії П.І. Чайковського, зокрема: партія Розіни з опери «Севільський цирульник» Дж. Россіні, партія Марфи з опери «Царева наречена» М.Римський-Корсакова, партія Мадам Герц з опери «Директор театру» В.А.Моцарта, партія Віолетти з опери «Травіата», Дж.Верді.

На Різдво, 6 січня 2009 року, Галинці надзвичайно пощастило. Вона дебютувала на сцені Київського Національного Академічного театру опери і балету ім. Т.Г.Шевченка з партією Розіни з опери «Сивільський цирульник» Дж. Россіні.

У 2013 році отримала Премію «Найкраща жіноча роль» (Ернестіна в опері-буф «Звана вечеря з італійцями» Ж.Оффенбаха) на ІХ Міжнародному театральному фестивалі «Класика сьогодні», м. Дніпродзержинськ.

За вагомий особистий внесок у розвиток українського мистецтва 11 грудня 2009 року Кабінет Міністрів України її нагородив Почесною грамотою, а 17 грудня 2014 року їй присвоєно почесне звання «Заслужений артист України». Вона увійшла в історію театру оперети, як наймолодша артистка, яка отримала таке високе звання і чи не найперша людина, виходець із Рахівщини із таким званням.